

Det minner om å klapp

Tiggerbrigadene fra Øst-Europa er bare fortroppen, mener Erling Gjelsvik, som hevder at fattigdom skal hjelpes over skatteseddelen, ikke ved frivillig sosialhjelp.

PÅ LØRDAG

ERLING GJELSVIK
Forfatter og fast spaltist i BA.

Jeg vil takke Marcos Amano, daglig leder for Robin Hood-huset, for et fornuftig og imøtekomende svar (BA 11.02) på mine refleksjoner rundt at matkøen utenfor Korskirken skal opphøre. Han og jeg deler en sorg: Langt på vei sammenfaller vår uro over det sosiale forfallet som lenge har vært under utvikling.

■ Ganske presist beskriver Armano hvordan det er i ferd med å vokse frem et omfattende trygde- og filleproletariat, mennesker ute av stand til å klare seg for egen maskin i høykostlandet Norge. Amano og jeg er ikke alene om å riste på hodet over at denne utviklingen har fått lov til å gå sin skjeve gang, uten at de politiske myndighetene har lagt to pinner i kors for å håndtere den.

■ Store flokker av migranter overnatter under de ynkeligste forhold, i kondemnerte hus og i ly av veibroer. Utenlandske tigere setter et stadig sterkere og mer permanent preg på gatebildet i byene. Flaskesamlere roter gjennom bosspann og søppelkontainere. Rusmisbrukere flokker seg på utvalgte steder, ulykkelig, aggressive, halvgale, og gjør området ubrukelig for alle andre. Og noen minstepensjonister har altså måttet la all selvrespekt fare, for å stille seg i køen ved Korskirken og motta en pose med gratis levnettsmidler.

” I mesteparten av mitt liv har det vært én tigger i Bergen...

■ Utviklingen har et anstrøk av retur til de mørkeste århundrer. Tilstanden er en hån mot de so-

sialpolitiske bestrebelsene som har preget nasjonen siden atten-hundretallet. Personlig vokste jeg opp i en tid da det utvilsomt fantes uteliggere, men det var ikke mange av dem.

■ I mesteparten av mitt liv har det vært én tigger i Bergen, og han het Smailey. Han var den han var. Å se ham etterfulgt av en hel hær, er ytterst deprimerende. Hvordan har det seg at denne samfunnsmessige degenereringen har fått fotfeste i løpet av ganske få år?

■ Ingen slipper unna politikken, het det i en av syttitallets kvasseste protestviser. Nå høster vi fruktene av en årelang politikk som visse har vært til glede for noen få i de politiske elitenes nærhet, men som viser seg å bli til besvær for stadig flere. Det lett bedervete EU-prosjektet, med en ambisjon om å være like luftig som det er tungrodd, har hatt som målsetning å løse store deler av verdensdelens sosiale problemer ved at mennesker i sin jakt etter lykken skal flyte fritt mellom regioner og stater - fremfor å sette foten ned innenfor rammer som de behersker, og påvirke dem gjennom politiske bestrebelsler. EU frykter og hater klassekamp.

■ Slike holdninger og løsninger er skreddersøm for maktøverne. Men når den sosiale misøren ikke adresseres tilstrekkelig i hvert enkelt land, har det en høy pris. Ikke minst i nasjonene som faktisk har gjort en anstrengelse for å mestre den. I Norge, hvor vi har hatt grunn til å tro at den grunnleggende fattigdomsproblematikken var løst gjennom

SMAILEY: I mesteparten av Erling Gjelsviks liv var han den eneste tiggeren i Bergen...

kloke valg i tidligere generasjoner, må vi plutselig forholde oss til eksempelvis rumensk elendighet. Problematikken virker fremmedartet, og for mange naturlig nok uvedkommende. Noe positivt innslag i samfunnslivet er den ikke.

■ Flere, inkludert meg, reagerer med en avvissende kulde

som i seg selv er et problem: Det er ubehagelig å gå gjennom byen og føle seg smålig på hvert eneste gatehjørne. Andre sklir ut i det overvennlige. Jeg har bitt meg merke i måten bergensere gir penger til tigere på. Det minner om å klapp en hund.

■ Omfordeling av økonomiske midler på slike premisser vil jeg

til livs. Og her skiller nok jeg og Armano lag. Han mener at den veldedige frivilligheten er et naturlig supplement til offentlige sosialtjenester. Jeg er helt uenig. Etter mine begreper er filantropi uverdigg for alle involverte. Å avhjelpe sosial nød skal prinsipielt sett være offentlighetens ansvar og anliggende: Min veldedighet bedriver jeg via skatteseddelen.

STATSMINISTEREN

PIDDIE

Gunnar Staalesen vil ha Bybanen i dagen over Bryggen. – E'an helt tunell, eller???

Be en hund

ARKIVFOTO: MAGNE TURØY

Og forventer at det bidraget, i et sivilisert samfunn, blir omsatt til hjelp innenfor verdige rammer. En slik forventning er en av grunnene til at jeg har reagert såpass sterkt på matutdelingen ved Korskirken.

■ Men vi lever altså i en tidsalder der den politiske eliten har forankret seg i de fire friheter,

og mener at EUs skyggesider må være til å leve med - ellers får vi ikke solgt den usmakelige laksen vår. Og vi lever i en tid da den økonomiske eliten føler et hensyknende ansvar for å skape arbeidsplasser, betale skatt og på andre måter bidra til den økonomiske utjevningen (i den grad de noen sinne har gjort det). Vi lever kort og godt i en

epoke da de europeiske massene, takket være Europaunionen og krampetrekingene i kapitalismen, er smelt ettertrykkelig på tjukken.

■ Vi må nok se i øyene at tiggerbrigadene fra Øst-Europa bare er fortroppen. Hvordan har det ubeslutsomme snusfornuftshelvetet på Stortinget tenkt å hånd-

tere fremveksten av en rotløs og rettsløs underklasse, både i dagens situasjon og i den videre utviklingen?

Ville dyr har det vanskelig

INNLEGG

Jenny Rolness

NOAH - for dyrs rettigheter

■ Mange steder meldes det om konflikter i forbindelse med hjortedyr som trekker mot bebyggelse for å finne mat. Det har vært en hard vinter med sterk kulde og mye snø, og dyrene sliter. Dessverre er det ikke alle som har forståelse for det.

■ Det klages over elg, hjort og rådyr som beiter i hager og på kirkegårder. Dyrene fremstilles gjerne som rene vandaler, selv om det for dem bare handler om å finne mat i en vanskelig tid. Selv om de fleste viltforvaltere holder igjen og krever andre tiltak forsøkt før fellingstillatelse gis, ender det likevel altfor ofte med at dyrene skytes.

■ En del kirkeverger søker om fellingstillatelse på dyr. Det kan være hjortedyr som beiter på kirkegården, hakkespetter som hakker i kirkeveggen og ekorn som kommer inn i kirken. Når fellingstillatelse gis i slike tilfeller har det en kortvarig effekt, og nye dyr vil snart komme til. Det eneste som nytter er viltgjerde rundt kirkegården - dette er blitt satt opp mange steder, og gjerdet kan utformes så det er lite synlig og dermed ikke skjemmende.

■ Det er mulig å finne andre løsninger enn avlaving, hvis viljen er til stede. Toleransen for naturlig dyreliv må ikke bli så lav at man krever avlaving av dyr straks de kommer i veien for folk.

■ Mange hjortedyr kjøres i hjel hver dag, særlig nå som snøen ligger dyp mange steder. Vi påfører dyr store lidelser med vår fart og vår manglende omtanke for dem. Veier bygges gjennom skoger og krysser trekkruiter, med fatale følger for dyrene. Når vi i tillegg krever dyr drept fordi de kommer oss for nær, eller fordi de i sin nød beiter på våre områder, er det på tide å be om litt forståelse på de ville dyrenes vegne.

DAGENS SITAT

„ Det er mildt sagt lite troverdig når høyrepopulisten Sylvi Listhaug bekymrer seg over solidariteten i det norske samfunnet. Frp er et liberalistisk parti som vil styre samfunnet i motsatt retning av den norske modellen.

HELGA PEDERSEN, AP-POLITIKER (VG)

BLI MED I DEBATTEN

- Send innlegg til debatt@ba.no. Håndskrevne innlegg sendes til BA-debatt, postboks 824 Sentrum, 5807 Bergen.
- Lengde: 2000 tegn for innlegg, 4500 tegn for hovedinnlegg.
- Innlegg underskrevet med fullt navn blir prioritert. Det kreves også fullt navn for å få publisert kritikk mot navngitte personer. Navn og adresse må følge alle innlegg, også når navnet ikke skal i avisen.
- Innlegg kan bli brukt på ba.no.
- Innlegg blir redigert etter god presseskikk, og kan bli kuttet hvis de er for lange.

Tommy Duesund, debattansvarlig